

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. S.**, bytem P., zastoupeného Mgr. Martinem Zikmundem, advokátem se sídlem Šafaříkovy sady 5, 301 00 Plzeň, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze 12.4.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 27.11.2012 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Martina Zikmunda na nákladech řízení částku ve výši 3.146,-Kč na účet číslo X, VS 010847, vedený u GE Money Bank nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 12.4.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013 č.j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.11.2012 č.j. X, kterým mu byl odňat ode dne 4.1.2013 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 15.11.2012 již není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.4.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 30.1.2013 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 1f)*

přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. (dále jen vyhláška), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5-15%, a žalobci byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 15%, která ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky byla zvýšena o 10% s přihlédnutím k dalšímu postižení zdravotního stavu, takže celková hodnota činí 25%.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť obě rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.11.2012 i 12.2.2013 považuje za nezákonná i věcně nesprávná pro nesprávné a neúplné zjištění skutkového stavu, neboť bylo rozhodnuto o invaliditě, aniž by (v řízení o námitkách) byly k dispozici zprávy o všech vyšetřeních žalobce, proto bylo požadováno vypracování nového posudku o invaliditě, neboť mu s ohledem na popsany zdravotní stav mělo být přiznáno 40 a nikoli pouhých 15 procentních bodů. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení; zároveň bylo požadováno přiznat žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.342,-Kč (tři úkony právní služby ve výši á 3.100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 zákona č. 177/1996 Sb., 3 x režijní paušál á 300 Kč, 21 % DPH z částky 10.200 Kč, tj. 2.142 Kč), a to na účet Mgr. Martina Zikmunda vedený u GE Money Bank, č. účtu: X, VS 010847. (*K žalobě byla připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.*)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 15.11.2012 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 30.1.2013 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce nebyl uznán nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v souvislosti s úrazem ze dne 10.6.1978 poklesla jeho pracovní schopnost celkem pouze o 25%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 1f) přílohy vyhlášky, pro které mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10%, tedy celkově činí 25% (*datum zániku invalidity: 15.11.2012 dnem jednání /OSSZ/*).

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 28.5.2013 navrhla jako důkaz vypracování nového posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jímž bude dostatečně a objektivně posouzeno, zda je žalobce invalidní. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 12.2.2013 bylo zástupci žalobce doručeno dne 19.2.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 13.8.2013 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona následkem úrazu ze dne 10.6.1978, nešlo o

invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po amputaci druhého prstu včetně části ruky v úrovni 1/2 druhého metakarpu, amputace třetího prstu v úrovni hlavičky třetího metakarpu, amputace distálního článku v PIP kloubu s výrazně omezenou úchopovou schopností ruky, těžkým omezením funkce pravé ruky v důsledku úrazu ze dne 10.6.1978, jedná se o dominantní končetinu. Pro toto postižení není žalobce schopen těžké práce se zvedáním a přenášením břemen, práce spojené s většími nároky na úchopovou schopnost dominantní končetiny, jemné manuální práce. Po úrazu ze dne 10.6.1978, kdy utrpěl ztrátové poranění na pravé ruce, již dle prvního posudkového hodnocení 27.3.1979 uváděno v objektivních nálezech, že u žalobce se na pravé ruce jedná o traumatickou amputaci III. prstu a II. prstu, kde chybí i polovina metacarpu, na IV. prstu chybí poslední článek. Tento stav lze považovat vzhledem ke ztrátovému poranění za neměnný. Během dalšího posuzování v OSSZ zmizela skutečnost, že se jedná i o postižení metacarpu, tedy i části ruky, z diagnostických závěrů vymizela a za příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla opakovaně uváděna pouze traumatická amputace druhého a třetího prstu a posledního článku 4 prstu PHK. Od toho se pak odvíjelo i posudkové zhodnocení funkčního dopadu postižení. Podrobně byl vyšetřen v PK MPSV v Plzni dne 2.7.2009 a nyní dne 13.8.2013 a při obou vyšetření je potvrzeno původní vyšetření z roku 1978, že se jedná o těžké omezení funkce pravé ruky-dominantní končetiny v důsledku úrazu. Na pravé ruce zjištěna nehybnost metakarpofalangeálního kloubu palce, v IP kloubu flekční postavení trvalé, amputace druhého prstu včetně části ruky v úrovni 1/2 druhého metakarpu, amputace třetího prstu v úrovni hlavičky třetího metakarpu, čtvrtý prst-amputace distálního článku v PIP kloubu, semiflekční postavení prstu s omezenou hybností, do plné extenze chybí 45 st., pátý prst je zachován. Komise proto nehodnotila jako OSSZ dle kapitoly XV, odd. B, položka 1f) přílohy vyhlášky, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15%, ale hodnotila dle kapitoly XV, oddíl B, položka 1e) přílohy vyhlášky, pro něž je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-30%, přičemž hodnotila na horní hranici 30% vzhledem k postižení dominantní končetiny s těžkým omezením funkce s výrazně omezenou úchopovou schopností; tato položka zohledňuje anatomickou ztrátu části ruky s ohledem na dominanci končetiny při částečně zachované funkci úchopu ruky a dále dle § 3 odst. 1 vyhlášky navýšila o 10% vzhledem k ostatnímu postižení a to především k syndromu karpálních tunelů. Celková míra poklesu pracovní schopnosti je tedy 40%, jedná se o invaliditu I. stupně v souvislosti s úrazem, datum vzniku invalidity dnem 10.6.1979 dále trvá. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem.*

Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 12.2.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání prvního stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 13.8.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně následkem úrazu ze dne 10.6.1978*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud** tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27.11.2012 bez jednání rozsudkem zrušil** (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.) a **věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající zejména v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně následkem úrazu, když míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (25% poklesu pracovní schopnosti).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně následkem úrazu ze dne 10.6.1978 (§ 78 odst. 5

s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *trvání invalidity prvního stupně od 10.6.1979 (dříve částečná invalidita, nyní od 1.1.2010 invalidita prvního stupně) dle posudku PK MPSV ze dne 13.8.2013*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 41/2013 ze dne 23.9.2013, když rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námítce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 27.11.2012.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Zástupce žalobce podáním ze dne 30.8.2013 požadoval náklady tohoto řízení 4.719,-Kč za tři úkony právní služby po 1.000,-Kč (převzetí zastoupení, sepis žaloby a účast na znaleckém zkoumání dne 13.8.2013) a tři režijní paušály á 300,-Kč. Soud sice shledal, že nárok je oprávněný, ale pouze za dva úkony právní služby, jelikož jednání PK MPSV dne 13.8.2013 se nezúčastnil zmocněný advokát, ale nezmocněná osoba dle obsahu plné moci ze dne 10.12.2012, proto byla přiznána částka za požadované 2 úkony právní služby (á 1.000,-Kč), tj. 2.000,-Kč a 2 režijní paušály (á 300,-Kč), tj. 600,-Kč, což je zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; a také částka 546,-Kč (tj. 21% DPH, neboť zmocněný advokát je plátcem daně z přidané hodnoty), tedy celkem 3.146,-Kč. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce na uvedený účet ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. září 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně